



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-20020**

toris supradicti responfionem, qui, ficut præmiſſum eſt, exceptionem obiciens, de intentione adverſæ partis non intelligitur fuiſſe conſeſſus, vel etiam per instrumentum ex adverſo exhibitum, cum in eo Theodo Epifcopus, à quo permutatio facta proponitur, non dicatur Epifcopus Sabinenſis, quamquam in tranſcripto quo procurator utebatur appoſitum fuerit *Sabinen*, per vitium falſitatis. Licet autem nimis exceſſerit qui tranſcriptum illius instrumenti falſavit, quia tamen delictum perſonæ non debet in damnum Eccleſiæ redundare, ac non ſolum ante ſententiam, verum etiam poſt, obici poteſt exceptio falſitatis, cum falſorum instrumentorum prætextu lata ſententia uſque ad viginti annorum ſpatium valeat retractari, veritate comperta nolumus ut id veſtro monaſterio præjudicium generaret. Quia verò nobis conſtitit ſupradictam Eccleſiam ſancti Viti conſtitutam eſſe in dioceſi Sabinenſi, epifcopale jus in omnibus ſpiritualibus eidem Epifcopo adjudicavimus in eadem, illis duntaxat exceptis quæ per authentica ſcripta ei diſcoſcuntur eſſe ſubtracta, cum per privilegium vel præſcriptionem legitimam nullatenus probaretur exempta. Verum quia dictus Epifcopus, qui eandem Eccleſiam ſibi quoad temporalia vendicabat, munitum ſe ſuper hoc præſcriptione legitima non oſtendit, quamquam probaverit Epifcopos Sabinenſes bona ejuſdem Eccleſiæ aliquanto tempore poſſeſſiſſe, vos ab impetitione ipſius quoad temporalia ejuſdem Eccleſiæ ſententialiter duximus abſolvendos. Nulli ergo &c. hanc paginam noſtræ diffinitionis infringere vel ei &c. uſque incurſurum. Datum Viterbij i. Non. Auguſti, anno duodecimo.

## E I S D E M.

**C**um venerabilis frater noſter Iohannes Sabinenſis Epifcopus coram dilectis filiis noſtris Rogerio tituli ſanctæ Anaſtaſiæ Presbytero & Pelagio ſanctæ Lucie ad ſep̄ta ſolis Diacono Cardinalibus, quos ſibi & Ricardo procuratori veſtro conſeſſimus auditores, Eccleſiam ſancti Angeli de \* Tancia cum ſuis poſſeſſionibus & pertinentiis petiſſet, aſſerens eandem ad ſe tam in ſpiritualibus quam temporalibus pertinere, primò poſſeſſorium & poſtea petitorium intentando, allegavit ante omnia jus commune, quia cum eadem Eccleſia ſit conſtructa in Sabinenſi dioceſi, ut dicebat, ſub ipſius debebat conſiſtere poteſtate juxta canonicas ſanc-

tiones. Verum cum ex veſtra fuiſſet parte negatum eandem Eccleſiam in prædicta dioceſi conſtitutam, idem Epifcopus ad hoc probandum privilegium bonæ memoriæ Anaſtaſij Papæ prædeceſſoris noſtri coram ipſis exhibuit, in quo mons Tancia pro Sabinenſis epifcopatus termino ponitur, & inter alias Eccleſias Sabinenſis epifcopatus eadem Eccleſia ſancti Angeli numeratur, ac in prædicto monte dicitur eſſe conſtructa, hoc idem per publicum instrumentum quo procurator veſter utebatur oſtendens, in quo dicitur quòd dicta Eccleſia ſita eſt in territorio Sabinenſi, cum Sabinenſis dioceſis longè amplius quam Sabinenſe territorium extendatur. In temporalibus quoque ad ſe dictam Eccleſiam pertinere idem Epifcopus nitebatur oſtendere per publicum instrumentum, in quo continetur expreſſè \* Iohannem Epifcopum Sabinenſem Hugoni Farfenſi Abbati & duobus perſonis poſt ipſum Gualdum Pontianellum, in quo eſt dicta Eccleſia, cum ſuis pertinentiis locaviſſe pro annua quatuor ſolidorum Papienſium penſione in Aſſumptione beatæ virginis perſolvenda. Sed pars veſtra propoſuit instrumento prædicto nullam fidem penitus adhibendam propter ſuperlinearem ſcripturam & raſuram in loco ſuſpecto factam, ubi videlicet annotatio temporis recenſetur. Fuit inſuper ex Epifcopi parte propoſitum quòd cum \* Eccleſiæ ſancti Angeli nomine multo tempore fuerit certa penſio Eccleſiæ Sabinenſis ſoluta, manifeſtè liquebat ad eandem Eccleſiam, à qua locatio facta fuerat, ſupradictam Eccleſiam jure proprietario pertinere. Præterea cum bonæ memoriæ Lucius Papa prædeceſſor noſter injunxerit Sabinenſibus ut ad recuperationem Tancie, quam eo tempore tenebatis, intenderent, & per eodem Petro de Bono tunc Sabinenſis epifcopatus procuratori tam Tancia quam Eccleſia ſancti Angeli fuerit reſtituta, & vos eandem Eccleſiam poſtea duxeritis occupandam, ejuſdem erat Epifcopo reſtitutio facienda, ſicut idem Epifcopus ea omnia per idoneos teſtes aſſerebat eſſe probata. Ad hæc autem procurator reſpondebat prædictus quòd etſi quidam teſtes ſe vidiffe depoſant Eccleſiam ſancti Angeli penſionem quatuor ſolidorum Sabinenſi Epifcopo perſolviſſe, nullum tamen ex hoc veſtro monaſterio poterat præjudicium generari, cum non appareat penſionem ipſam ex parte monaſterij fuiſſe ſolutam. Quamquam etiam teſtes aſſerant ſe vidiffe mul-

*Epist. 93.  
De eadem re.  
Cap. cum venerabilis. De relig. homin.*

*\* In quarta capit. l. tit. Tancia*

*\* Videtur  
l. tit. sic  
114.*

*\* In prima  
l. tit. de  
ca. f. d. non  
ne monasterium  
velit non*

*\* In  
l. tit. de  
ca. f. d. non  
ne monasterium  
velit non*

*\* In  
l. tit. de  
ca. f. d. non  
ne monasterium  
velit non*

rotiens prætaxatam pensionem exolvi, non tamen ostenditur tanto tempore præstita quòd usque ad præscriptionem legitimam porrigitur. Item, sicut ad rei propria probationem locatio facta non sufficit, ita nec solutio nec perceptio pensionis. Licet etiam idem Lucius prædecessor noster scriptum mandatum Sabinensibus dederit circumventus, credens, prout ei suggestum fuerat, ad Sabinensem episcopatum prædictum locum & Ecclesiam pertinere, ac Farfenses monachi propulsando injuriam ab eisdem Sabinensibus irrogatam retinere curaverint Ecclesiam memoratam, propter hoc non erat Episcopo restitutio facienda; maximè cum è vicino contrariam esset sententiam super petitione excepturus, & qui petit quod redditurus est, dolum facere dinoscatur, sicut in civilibus legibus continetur. Medietatem quoque oblationum specialium quorundam dierum idem Episcopus in eadem sibi Ecclesia vendicabat, quam eidem de plano procurator vestri monasterij recognovit. His igitur & aliis intellectis quæ coram Cardinalibus supradictis pars utraque proponere procuravit, quia nobis constitit supradictam Ecclesiam sancti Angeli constitutam esse in diocesi Sabinensi, de consilio fratrum nostrorum episcopale jus in omnibus spiritualibus eidem Episcopo adjudicavimus in eadem, illis duntaxat exceptis quæ per authentica scripta ei dinoscuntur esse subtrahenda; hoc ad cautelam expresso, ut medietatem oblationum prædictorum dierum, quæ, sicut dictum est, ipsi procurator recognovit jamdictus, in eadem Ecclesia \* percipit annuatim. Quia verò instrumentum prædictum, per quod Episcopus supradictam Ecclesiam intendebat sibi quoad \* temporalia vendicare, ad faciendam super hoc fidem invalidum esse cognovimus, utpote propter prædicta de jure suspectum, vos ab impetitione ipsius quoad temporalia ejusdem Ecclesie sententialiter duximus absolvendos, eidem super hoc silentium imponentes. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ diffinitionis &c. usque incursum. Datum Viterbij 11. Non. Augusti, anno duodecimo.

**PADVANO ET CENETENSI**  
Episcopis, & Abbati sancti Martini  
de Colle Cenetenfis diocesis.

**E**X litteris venerabilis fratris nostri Duraciensis Archiepiscopi nostris est auribus intimatum quòd cum Ecclesie Duraciensis Canonici eundem in Archiepiscopo

copum elegerint, & venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha electionem confirmasset ipsius & in Episcopum consecrasset, eumque direxisset ad regimen Ecclesie memoratae, . . Rector Venetorum, qui domos, possessiones, thesaurum, & alia bona dictæ Ecclesie occuparat, non permisit eundem Duraciensem ingredi civitatem nec in ejusdem territorio commorari, & cum quadam vice tamquam extraneus eandem civitatem intrasset, ipsum per suos satellites recedere coegit ab illa; propter quod accedens Venetias, à nobili viro Duce Venetorum & Consiliariis ejus humiliter petiit ut archiepiscopatum prædictum ipsum permetterent liberè possidere; sed iidem non solum preces non admiserunt ipsius, verum etiam noluerunt aliquatenus sustinere quòd ipsum quisquam Archiepiscopum nominaret, asserentes neminem in suo districtu nisi Venetum debere vel posse perfrui ecclesiastica dignitate, nisi forsitan de ipsorum consensu extiterit ordinatus. Cum igitur hæc, si vera sunt, in præjudicium sint libertatis ecclesiasticæ attentata, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus prædictos Ducem & populum Venetorum ut ipsum in archiepiscopatu prædicto, prout ad ejus officium pertinet, permittant liberè ministrare, præcipientes Rectori & Venetis apud Duracium commorantibus ut restitutis bonis Duraciensis Ecclesie universis, eidem super archiepiscopatu præfato & pertinentiis ejus nullam inferant molestiam vel gravamen, moneatis prudenter & efficaciter inducatis, ipsos ad hoc, nisi aliquid rationabile quare id fieri non debeat objectum fuerit & ostensum, per censuram ecclesiasticam subblato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo compellentes. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij x v. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno duodecimo.

**ALBANIENSI EPISCOPO.**

**E**X litteris venerabilis fratris nostri Duraciensis Archiepiscopi nostris est auribus intimatum quòd cum Ecclesie Duraciensis Canonici eundem in Archiepiscopum elegerint, & venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha electionem &c. ut in alia usque Rector Venetorum apud Duracium commorantium &c. ut in alia usque recedere coegit ab illa. Cum igitur hæc, si vera sunt, in præjudicium sint libertatis ecclesiasticæ

Y y ij